

Tussen- en einduitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-244 d.d. 29 juli 2013
(prof.mr. C.E. du Perron, voorzitter, J.C. Buiten en prof.mr.drs. M.L. Hendrikse, leden en mr. D.M.A. Gerdes, secretaris)

Samenvatting

Adviesrelatie. Einduitspraak na tussenuitspraak waarin de bank is verzocht de schade te berekenen. De Commissie begroot de schade op basis van de bedragen en koersen die door de bank zijn gesteld en door de belegger niet zijn betwist. Anders dan de bank gaat de Commissie ervan uit dat een portefeuille met een neutraal profiel voor 50% uit aandelen en voor 50% uit obligaties zou hebben bestaan. De Commissie verwerpt het verweer dat koersstijgingen na de schadepeildatum in mindering moeten worden gebracht op de schadevergoeding. Ook verwerpt de Commissie het beroep op eigen schuld dat de bank in vervolg op de tussenuitspraak heeft gedaan. De vordering wordt gedeeltelijk toegewezen, vermeerderd met wettelijke rente en een vergoeding voor proceskosten conform het liquidatietarief.

TUSSENUITSpraak

I. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van 11 maart 2011;
- het verweerschrift van 20 juli 2011;
- de repliek van 19 augustus 2011; en
- de dupliek van 3 oktober 2011.

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op 30 november 2011 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

Consument is omstreeks 1999 een beleggingsadviesrelatie met Aangeslotene aangegaan. De advisering had betrekking op een van haar vader geërfde effectenportefeuille (hierna: de portefeuille). Ten tijde van het overlijden van haar vader was Consument negen jaar oud; in 2001, toen zij (bijna) achttien jaar oud was, is de rekening waarop de portefeuille werd aangehouden op naam van Consument en haar moeder gesteld.

Aangeslotene heeft bij brief van 20 maart 2002 aan Consument en haar moeder bericht dat voor de portefeuille het risicoprofiel X (offensief) was vastgesteld, met het verzoek deze brief voor akkoord getekend terug te sturen. In de bijlage bij de brief wordt toegelicht wat een offensief profiel inhoudt; vermeld is onder meer dat minimaal voor 15% en maximaal voor 25%, in vastrentende waarden wordt belegd, minimaal voor 60% en maximaal voor 90% in zakelijke waarden en minimaal voor 0% en maximaal voor 20% in liquiditeiten. Consument en haar moeder hebben de genoemde brief op 22 september 2002 voor akkoord getekend en aan Aangeslotene teruggestuurd.

Op 7 augustus 2008 heeft Consument een woning gekocht. Aangeslotene heeft zich bereid verklaard een hypothecaire lening te verstrekken en heeft enkele weken daarna een offerte aan Consument verstrekt; volgens deze offerte diende op de woning een hypotheekrecht te worden gevestigd en bovendien een pandrecht op de effectenportefeuille. Op 19 september 2008 heeft Aangeslotene een nieuwe offerte aan Consument verzonden, die op 18 oktober 2008 door Consument voor akkoord is ondertekend en aan Aangeslotene teruggestuurd.

In de periode waarin de bovengenoemde offertes zijn verzonden – augustus tot en met oktober 2008 – is geen nieuw risicoprofiel vastgesteld en heeft Aangeslotene evenmin informatie ingewonnen met het oog op het vaststellen van een nieuw profiel.

In december 2008 is de portefeuille overgeboekt naar een effectenrekening bij Aangeslotene die alleen op naam van Consument stond.

Op 5 maart 2009 heeft Consument een kennismakingsgesprek gevoerd met de heer A en mevrouw B, beiden werkzaam bij Aangeslotene. Daarin is aan de orde gekomen dat de portefeuille aanzienlijk in waarde was gedaald. Aan Consument is voorgesteld de volledige portefeuille te verkopen en in beleggingsfondsen te gaan beleggen.

Consument heeft op 11 maart 2009 aan B gemaild dat zij zich beraadde wat zij in vervolg op de bespreking van 5 maart 2009 het beste kon doen. Vervolgens heeft zij, bij brief van haar advocaat van 10 april 2009, Aangeslotene aansprakelijk gesteld.

3. Geschil

3.1 Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot schadevergoeding. Zij begroot haar schade primair op € 43.793,95 en subsidiair op € 27.527,22; zowel het primair als subsidiair gevorderde bedrag dient te worden vermeerderd met de wettelijke rente vanaf eind maart 2009 en proceskosten. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar verbintenissen, in het bijzonder door haar advies te baseren op een verouderd en niet meer passend risicoprofiel en ontoereikende informatie te verstrekken over de geadviseerde beleggingen.

3.2 Aangeslotene heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Vast staat dat tussen partijen een adviesrelatie heeft bestaan. Wezenlijk aan een adviesrelatie is dat de belegger een beslissing neemt over het al dan niet uitvoeren van een transactie na verkregen advies van een beleggingsadviseur met wie hij een beleggingsrelatie onderhoudt.

Omdat de belegger zelf de beslissing neemt, is hij in beginsel zelf verantwoordelijk voor de gevolgen van zijn beslissing. Dat is alleen anders als sprake is van een advies dat een redelijk bekwaam en redelijk handelend beleggingsadviseur in redelijkheid niet had mogen geven. Consument vordert primair een bedrag van € 43.793,95 aan schadevergoeding. Dit bedrag is volgens Consument gelijk aan het verschil tussen de daadwerkelijke waarde van haar portefeuille per eind maart 2009 en de waarde die de portefeuille zou hebben gehad als deze vanaf maart 1999 volgens een minder offensief profiel zou zijn ingericht.

Partijen verschillen van standpunt over de vraag of in de periode vanaf 1999 een offensief risicoprofiel heeft mogen gelden; Aangeslotene meent van wel, Consument stelt dat een minder offensief profiel – neutraal of zelfs defensief – op zijn plaats was geweest. Naar het oordeel van de Commissie kan dit in het midden blijven, omdat Consument de brief van 20 maart 2002 voor akkoord heeft getekend. Het maakt daarom geen verschil of Consument, zoals zij stelt, destijds geen vragenlijsten heeft ingevuld en pas in 2009 kennis heeft genomen van de inrichting van de portefeuille en de daarop geleden verliezen; in de bedoelde brief worden immers de portefeuille en het daarvoor geldende risicoprofiel vermeld, zodat van Consument had mogen worden verlangd dat zij zich op de hoogte had gesteld van de ontwikkeling van haar portefeuille en zich bij Aangeslotene had beklagd als de inrichting van de portefeuille niet aan haar doelstellingen en risicobereidheid voldeed. Nu niet is gebleken dat Consument zich vóór 2008 tot Aangeslotene heeft gewend, moet worden aangenomen dat zij, voor zover het gaat om het verlies over de periode van 1999 tot 2008, niet binnen bekwame tijd heeft geprotesteerd en geen beroep meer kan doen op de onjuistheid van het risicoprofiel. De primaire vordering zal daarom worden afgewezen.

Aan de orde is vervolgens de subsidiaire vordering tot vergoeding van het verlies over de periode van 8 augustus 2008 tot eind maart 2009. De Commissie overweegt als volgt. Vast staat dat Aangeslotene in de loop van 2008 heeft vernomen dat Consument een huis wilde kopen en overwoog een hypothecaire lening te sluiten; vast staat ook dat Aangeslotene, aangezien zij zelf optrad als leninggever, op of omstreeks 18 oktober 2008 van Consument de voor akkoord ondertekende offerte heeft ontvangen. Verder heeft Aangeslotene niet weersproken dat zij in de loop van 2008 meermalen met Consument heeft overlegd over de hypothecaire lening en daarbij heeft gesproken over de portefeuille, omdat daarop een pandrecht zou worden gevestigd. Onder die omstandigheden had Aangeslotene – nadat Consument op 18 oktober 2008 de offerte had ondertekend en het dus vaststond dat haar financiële positie aanzienlijk zou veranderen als gevolg van het afsluiten van de hypothecaire lening – informatie behoren in te winnen over de beleggingsdoelstellingen van Consument en haar risicobereidheid ten aanzien van de portefeuille. Dit wordt niet anders door de stelling dat Aangeslotene vanaf december 2008 heeft aangedrongen op een kennismakingsgesprek, aangezien daaruit nog niet volgt dat zij reeds in oktober 2008, toen dat vereist was, inlichtingen bij Consument heeft ingewonnen met het oog op de vaststelling van een nieuw risicoprofiel. Het is dan ook niet komen vast te staan dat Aangeslotene direct na ontvangst van de voor akkoord ondertekende offerte de bedoelde inlichtingen heeft ingewonnen. Dit betekent dat zij toerekenbaar is tekortgeschoten en in beginsel aansprakelijk is voor de daardoor veroorzaakte schade.

In dit verband voert Consument aan dat Aangeslotene reeds in februari 2008 bekend was met haar voornemen tot het kopen van een huis en in augustus 2008 wist dat zij een huis

had gekocht. Voor zover dit zou komen vast te staan, brengt dit naar het oordeel van de Commissie niet mee dat de schadevergoeding reeds vanaf dit tijdstip dient te worden berekend; Aangeslotene heeft immers onweersproken gesteld dat Consument, gezien de omvang van haar vermogen, ervoor kon kiezen de aankoop van het huis met eigen middelen te financieren, met een hypothecaire lening of met een combinatie van beide. Dit brengt mee dat het pas door het voor akkoord ondertekenen van de hypotheekofferte op 18 oktober 2008 duidelijk werd op welke wijze de financiële positie van Consument veranderde. Pas vanaf die datum zou Aangeslotene op grond van de inlichtingen die zij gehouden was in te winnen met voldoende zekerheid tot een nieuw risicoprofiel hebben kunnen komen en op grond daarvan Consument hebben kunnen adviseren haar portefeuille aan het nieuwe profiel aan te passen. Het vóór 18 oktober 2008 geleden koersverlies komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking.

De Commissie acht – bij gebrek aan specifieke stellingen en stukken die daarop wijzen – onvoldoende onderbouwd de stelling van Consument dat, indien Aangeslotene medio oktober 2008 haar profiel met haar zou hebben besproken, een defensief profiel zou zijn vastgesteld. Wel constateert de Commissie dat Consument een klacht heeft ingediend toen zij in maart 2009 bekend was geworden met geleden koersverliezen, wat een aanwijzing is dat de portefeuille risicovoller was ingericht dan Consument wenselijk achtte. Gelet op deze omstandigheid, de leeftijd van Consument en haar vermogenspositie – die inmiddels door het afsluiten van de hypothecaire lening wezenlijk was veranderd – acht de Commissie aannemelijk dat Aangeslotene en Consument in oktober 2008 op een enigszins minder offensief profiel zouden zijn uitgekomen, derhalve een neutraal profiel.

In dit verband heeft Aangeslotene nog gesteld dat, als men uitgaat van het gehele vermogen van Consument, in 2008 feitelijk al een neutraal profiel gold. Dit standpunt kan de Commissie niet volgen; het profiel van Consument had immers specifiek betrekking op de portefeuille, zodat haar overige vermogen, dat geen deel uitmaakte van de portefeuille, in dit verband buiten beschouwing dient te blijven.

De schadevergoeding wordt berekend door het vergelijken van (a) het daadwerkelijke resultaat op de portefeuille in de relevante periode en (b) het resultaat dat in deze periode zou zijn behaald in de hypothetische situatie waarin Aangeslotene, na ontvangst van de ondertekende hypotheekofferte, een neutraal profiel zou hebben vastgesteld en de inrichting van de portefeuille zou zijn aangepast. Aangenomen moet worden dat enige tijd nodig zou zijn geweest voor het aanpassen van de portefeuille, zodat deze pas begin november 2008 volgens een neutraal profiel had kunnen worden ingericht (dus vanaf 3 november 2008, omdat 1 november in dat jaar op een zaterdag viel). Bijgevolg dienen deze resultaten te worden berekend over de periode vanaf 3 november 2008. De einddatum van de periode van schadeberekening is 6 maart 2009, de dag na de bespreking waarin Consument vernam van de aanzienlijke verliezen op haar portefeuille en die aanleiding was voor het indienen van haar klacht. Het resultaat op de aandelen – in de hypothetische situatie van een portefeuille met neutraal profiel – dient te worden berekend aan de hand van de ontwikkeling van de AEX-index in de hiervoor genoemde periode (3 november 2008 tot 6 maart 2009). Ten aanzien van de obligaties constateert de Commissie dat partijen verschillende indices hebben gehanteerd bij het berekenen van het resultaat dat behaald zou zijn in een neutrale portefeuille; naar het oordeel van de Commissie dient dit resultaat te worden berekend aan

de hand van de Barclays Euro Aggregate Bond Index, omdat het aannemelijk is dat het obligatiegedeelte van de portefeuille bij een neutraal profiel grotendeels uit Europese (staats)obligaties zou hebben bestaan. Ten slotte moet bij de liquiditeiten worden uitgegaan van een waardeinstijging van 4% per jaar, aangezien Consument dit in haar schadeberekening heeft aangenomen en dit door Aangeslotene niet is weersproken.

De Commissie constateert evenwel dat de door Aangeslotene gehanteerde percentages voor aandelen, obligaties en liquiditeiten bij een neutraal profiel niet expliciet in de processtukken zijn vermeld; ook hebben partijen zich nog onvoldoende kunnen uitlaten over de stand van de in overweging 4.8 genoemde indices op de daar genoemde data. Als gevolg daarvan kan de schade nog niet worden begroot. Aangeslotene zal daarom worden verzocht een schadeberekening over te leggen, waarin de schade wordt begroot zoals omschreven in overweging 4.8 hiervoor. Vervolgens zal Consument binnen de hierna gestelde termijn op deze schadeberekening mogen reageren.

Consument heeft voorts wettelijke rente vanaf eind maart 2009 gevorderd. Voor zover de in overweging 4.8 bedoelde schadeberekening in toewijzing van schadevergoeding zal resulteren, is ook de wettelijke rente toewijsbaar; hiervoor is immers gebleken dat Aangeslotene reeds vóór eind maart 2009 toerekenbaar is tekortgeschoten, terwijl een ingebrekestelling gelet op artikel 6:83 onder b BW in dit geval niet vereist is. De wettelijke rente zal daarom worden toegewezen vanaf 31 maart 2009.

Verder dient Aangeslotene, omdat zij overwegend in het ongelijk is gesteld, de eigen bijdrage ad € 50 van Consument en haar proceskosten te vergoeden. Ten aanzien van de proceskosten zoekt de Commissie conform het reglement aansluiting bij het Liquidatietarief Rechtbanken en Gerechtshoven met een maximum van € 5.000; daarbij dienen niet alleen de proceshandelingen in het geschil bij de Commissie te worden meegerekend, maar ook de brieven van de advocaat van Consument aan de Ombudsman Financiële Dienstverlening. Omdat de vergoeding volgens het liquidatietarief op een hoger bedrag zou uitkomen dan het reglementaire maximum van € 5.000, stelt de Commissie de proceskostenvergoeding vast op € 5.000.

Alle overige beslissingen zullen worden aangehouden.

5. Beslissing

De Commissie bepaalt dat Aangeslotene binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze tussenuitspraak aan partijen is verstuurd, per gelijke post aan de Commissie en aan Consument een schadeberekening dient over te leggen, waarin de schade wordt begroot zoals omschreven in overweging 4.8 hiervoor.

De Commissie bepaalt voorts dat Consument, binnen vier weken na de dag waarop Aangeslotene de bedoelde schadeberekening heeft overgelegd, daarop schriftelijk zal mogen reageren.

Alle overige beslissingen worden aangehouden.

Einduitspraak

I. Procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de tussenuitspraak van 2 november 2012;
- de brief van 3 december 2012 van Aangeslotene; en
- de brief van 8 januari 2013 van de advocaat van Consument.

2. De verdere beoordeling

In de tussenuitspraak is overwogen dat Aangeslotene in oktober 2008 heeft verzuimd inlichtingen in te winnen voor het vaststellen van een risicoprofiel en daarmee toerekenbaar is tekortgeschoten. Omdat de schade aan de hand van de stukken niet kon worden begroot, heeft de Commissie Aangeslotene verzocht de schade te berekenen.

Aangeslotene heeft bij brief van 3 december 2012 een schadeberekening overgelegd. In deze brief heeft zij enkele verweren opgenomen ten aanzien van de schadeberekening. Dit betreft onder meer de peildata voor de schadeberekening en de vraag of latere koersstijgingen en ontvangen dividend- en couponuitkeringen moeten worden meegenomen. De Commissie zal deze verweren hieronder eerst beoordelen en vervolgens de schade begroten.

Beoordeling van verweren ten aanzien van de schadeberekening

Aangeslotene voert aan dat in de tussenuitspraak een onjuiste ingangsdatum is bepaald voor de schadeberekening. Zij stelt dat in eerdere uitspraken een langere periode is genomen voor het draaien van een portefeuille, bijvoorbeeld een periode van twee maanden. In dit standpunt kan de Commissie Aangeslotene niet volgen. Immers, uit de stellingen van Aangeslotene en de overgelegde stukken – waaronder het overzicht van de waardeontwikkeling van de effecten, overgelegd als bijlage bij de schadeberekening – blijkt niet dat in dit geval een periode van twee maanden nodig zou zijn geweest voor het draaien van de portefeuille.

Aangeslotene voert aan dat het profiel niet eerder dan 8 december 2008 had hoeven worden aangepast. Zij stelt dat de effectenrekening tot dan toe op naam van Consument en haar moeder had bestaan en pas op 8 december 2008 op naam van Consument werd gesteld. Ook dit verweer wordt verworpen. Uit de eigen stellingen van Aangeslotene blijkt dat de effectenrekening op 8 december 2008 op naam van Consument is gesteld omdat op deze rekening een pandrecht werd gevestigd in verband met de hypothecaire lening van Consument, die door Aangeslotene zelf werd verstrekt. Dat deze verpanding zou plaatsvinden, was al geruime tijd daarvoor aan Aangeslotene bekend. Dit blijkt uit de hypotheekofferten van 14 augustus 2008 en 19 september 2008, waarin de eis werd gesteld dat Consument (een aanzienlijk deel van) haar effecten zou verpanden. Gelet daarop heeft Aangeslotene onvoldoende onderbouwd dat zij pas na 8 december 2008 had kunnen en moeten overgaan tot het aanpassen van het profiel.

Ook voert Aangeslotene aan dat het niet juist is 6 maart 2009 als peildatum voor de schadeberekening te hanteren. Zij stelt dat Consument nooit heeft gereageerd op haar verzoek van 13 januari 2009 tot het invullen van een vragenlijst en vanaf december 2008 'de boot heeft afgehouden' voor het maken van een afspraak, zodat het aan Consument zelf te wijten is dat het kennismakingsgesprek pas op 5 maart 2005 plaatsvond. Aangeslotene heeft

deze stellingen reeds in eerdere processtukken opgeworpen en in haar brief van 3 december 2012 niet nader onderbouwd. De Commissie ziet daarom geen grond om terug te komen op haar oordeel in de tussenuitspraak over de peildata voor de schadeberekening.

Aangeslotene doet een beroep op eigen schuld. Zij baseert dit op de stellingen vermeld in overweging 2.5 (dat Consument heeft verzuimd de vragenlijst in te vullen en de boot heeft afgehouden voor het maken van een afspraak). Aangeslotene maakt echter niet aannemelijk dat Consument reeds vóór 5 maart 2009 erop bedacht had moeten zijn dat haar portefeuille mogelijk risicovoller was ingericht dan zij wenste en dat het om die reden geboden was op korte termijn de vragenlijst in te vullen of een gesprek met Aangeslotene te voeren. Naar het oordeel van de Commissie blijkt dit niet uit de brief van 13 januari 2009 waarnaar Aangeslotene verwijst. In deze brief wordt weliswaar verzocht om het invullen van een vragenlijst, maar ter toelichting wordt alleen vermeld dat de inwerkingtreding van de richtlijn Mifid I 'consequenties heeft voor de manier waarop beleggingsadvies, vermogensbeheer en execution-only diensten uitgevoerd worden', derhalve een algemene bewoording waaruit niet zonder meer blijkt dat er specifiek in het geval van Consument aanleiding was voor het invullen van een vragenlijst. Dat er in dit opzicht sprake is van eigen schuld, is dan ook niet gebleken.

Verder stelt Aangeslotene dat Consument geen schade heeft geleden, omdat de portefeuille na maart 2009 in waarde is gestegen en pas veel later is verkocht. In deze stelling kan de Commissie Aangeslotene niet volgen. Het staat immers vast dat Consument op 5 maart 2009 ermee bekend is geworden dat de portefeuille risicovoller was ingericht dan zij wenste. Het was dan ook aan Consument om op dat tijdstip te beslissen wat zij met haar portefeuille zou doen. Voor zover de portefeuille na dit tijdstip in waarde is gestegen, kan dit niet worden beschouwd als een voordeel dat voortvloeit uit het tekortschieten van Aangeslotene en kan dit niet in mindering worden gebracht op de schade.

Ten aanzien van de proceskosten stelt Aangeslotene dat Consument niet het commerciële tarief heeft betaald, omdat zij zelf advocaat is en kantoorgenoot is van haar gemachtigde. Deze stelling is reeds in eerdere processtukken opgeworpen en in de brief van 3 december 2012 niet nader onderbouwd, zodat de Commissie geen reden ziet om terug te komen op haar oordeel in de tussenuitspraak over de proceskostenvergoeding ad € 5.000.

Schadeberekening

De Commissie zal vervolgens het bedrag van de schadevergoeding berekenen.

Voor deze berekening zijn de stellingen van Aangeslotene in de brief van 3 december 2012 van belang. In deze brief stelt zij dat de portefeuille van Consument een waarde had van € 146.754,02 op 3 november 2008 en € 114.459,38 op 6 maart 2009. Ook stelt zij dat de AEX-index 273,01 noteerde op 3 november 2008 en 199,5 op 6 maart 2009 en dat de Barclays Euro Aggregate Bond Index (hierna: de Barclays EAB Index) op die data 160,19 respectievelijk 167,05 bedroeg. Deze bedragen en koersen zijn door Consument niet betwist en komen daarmee vast te staan.

Wel verschillen partijen van standpunt over de asset allocatie van een neutraal profiel, hetgeen van belang is voor de fictieve portefeuille. Aangeslotene stelt dat tussen medio 2008 en medio 2009 voor neutrale profielen een asset allocatie van 60% aandelen en 40%

obligaties werd gehanteerd met een bandbreedte van 10%. Consument betwist dit. Zij stelt dat de asset allocatie 50% aandelen en 50% obligaties was en verwijst naar een ongedateerde kopie met een beschrijving van een neutraal profiel. De Commissie constateert dat Aangeslotene haar stelling op dit punt niet heeft onderbouwd aan de hand van specifieke stellingen of stukken, terwijl in eerdere stukken een asset allocatie met 50% aandelen is genoemd (vgl. de klacht van Consument bij de Ombudsman en de brief van 16 februari 2011 waarin Aangeslotene de schade heeft berekend in vervolg op het oordeel van de Ombudsman). Bij de berekening zal de Commissie daarom uitgaan van een verdeling van 50% aandelen en 50% obligaties bij een neutraal profiel.

Ook verschillen partijen van standpunt over de vraag welke tussentijdse uitkeringen (dividend en coupon) over de portefeuille moeten worden meegerekend. Aangeslotene heeft in haar berekening de ontvangen coupon- en dividenduitkeringen meegenomen, zij het alleen bij het resultaat van de daadwerkelijke portefeuille. Consument stelt dat die wijze van berekenen niet juist is en dat ook het dividend van 4% op de aandelen in de fictieve portefeuille moet worden meegerekend. De Commissie acht de stellingen van beide partijen onvolledig, in die zin dat geen van hen is ingegaan op de couponuitkeringen in de fictieve portefeuille. Gelet daarop zullen, bij gebrek aan precieze gegevens, de ontvangen coupon- en dividenduitkeringen buiten beschouwing blijven bij de schadeberekening.

De schade wordt berekend door een vergelijking tussen het resultaat van de daadwerkelijke portefeuille en dat van een fictieve portefeuille met een neutraal profiel (zie overweging 4.8 van de tussenuitspraak). De daadwerkelijke portefeuille is in waarde gedaald van € 146.754,02 (waarde op 3 november 2008) naar € 114.459,38 (waarde op 6 maart 2009). Voor de fictieve portefeuille moet eerst het resultaat op de aandelen en op de obligaties worden berekend, waarbij wordt uitgegaan van een verdeling van 50% aandelen en 50% obligaties. Daaruit volgt dat de portefeuille, die op 3 november 2008 € 146.754,02 waard was, voor $(50\% \times € 146.754,02 =) € 73.377,01$ uit aandelen zou hebben bestaan en voor € 73.377,01 uit obligaties. Het resultaat op de aandelen in de fictieve portefeuille komt daarmee uit op $€ 73.377,01 \times 199,5$ (AEX-index op 6 maart 2009) / 273,01 (AEX-index op 3 november 2008) = € 53.619,70 en het resultaat op de obligaties op $€ 73.377,01 \times 167,05$ (Barclays EAB Index op 6 maart 2009) / 160,19 (Barclays EAB Index op 3 november 2008) = € 76.519,32. Het resultaat van de fictieve portefeuille bedraagt dus € 130.139,02, zijnde de som van € 53.619,70 plus € 76.519,32. De te vergoeden schade komt daarmee uit op € 130.139,02 (resultaat fictieve portefeuille) minus € 114.459,38 (resultaat daadwerkelijke portefeuille) = € 15.679,64.

Gezien het voorgaande zal een schadevergoeding van € 15.679,64 worden toegewezen. Conform overweging 4.10 van de tussenuitspraak zal dit bedrag worden vermeerderd met wettelijke rente vanaf 31 maart 2009. Voor het bedrag van de wettelijke rente kan de Commissie zich niet baseren op de door partijen berekende bedragen, omdat beide partijen uitgaan van een datum die eerder ligt dan de dag van deze uitspraak. In de beslissing zal de Commissie daarom volstaan met het vermelden van de periode waarover de wettelijke rente wordt berekend. Verder zal, conform de tussenuitspraak en overweging 2.8 hiervoor, een proceskostenvergoeding ad € 5.000 worden toegewezen en voorts een vergoeding van € 50 voor de eigen bijdrage. Het meer of anders gevorderde zal worden afgewezen.

3. Beslissing

De Commissie beslist als bindend advies dat Aangeslotene, binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consument vergoedt:

- (a) een bedrag van € 15.679,64, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 31 maart 2009 tot aan de dag van algehele voldoening;
- (b) een bedrag van € 5.000 aan proceskosten; en
- (c) het bedrag van € 50, betaald door Consument als eigen bijdrage.

Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.